

2. Воронов А. Кластеры – новая форма самоорганизации промышленности в условиях конкуренции / А. Воронов // *Маркетинг* – 2006. - № 5. – С. 37-43.

Клімова О.В.,
студ. гр.ЕП-10-1,
Кременчуцький національний
університет ім.М.Остроградського.
Науковий керівник- Пирогов Д.Л.,
к.е.н.,доцент кафедри економіки

АНАЛІЗ ПІДТРИМКИ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Малі підприємства є невід'ємною частиною соціально-економічної країни. По-перше, вони сприяють підтримці стабільності ринкових відносин, оскільки значна частина населення втягується в цю систему відносин. По-друге, вони забезпечують необхідну мобільність виробництва в умовах ринку, поглиблення спеціалізації й широкий розвиток кооперації виробництва, без яких немислима його висока ефективність.

Відносини щодо державної підтримки малого підприємництва регулюються Законом України "Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні" та іншими нормативно-правовими актами [2, с.92].

Мета державної підтримки малого підприємництва:

- 1) створення умов для позитивних структурних змін в економіці України;
- 2) сприяння формуванню і розвитку малого підприємництва, становлення малого підприємництва як провідної сили в подоланні негативних процесів в економіці та забезпечення сталого позитивного розвитку суспільства;
- 3) підтримка вітчизняних виробників;
- 4) формування умов для забезпечення зайнятості населення України, запобігання безробіттю, створення нових робочих місць [1, с.60].

Програми підтримки малого підприємництва включають положення про:

- фінансово-кредитну та інвестиційну підтримку суб'єктів малого підприємництва;
- забезпечення участі суб'єктів малого підприємництва у виконанні поставок для державних, регіональних та місцевих потреб;
- сприяння створенню інфраструктури розвитку малого підприємництва;
- пропозиції щодо встановлення системи пільг для суб'єктів малого підприємництва, в тому числі пом'якшення податкової політики;
- допомогу в матеріально-технічному та інформаційному забезпеченні.

Очікуваними результатами реалізації Програми державної підтримки малого та середнього бізнесу є прискорення розвитку малого підприємництва, використання його потенційних можливостей, перетворення його на дієвий механізм розв'язання економічних і соціальних проблем, сприяння структурній перебудові економіки, стійка тенденція збільшення кількості малих підприємств, зменшення рівня «тіньового» обороту у сфері малого підприємництва, збільшення внеску малого підприємництва в економіку України, зміцнення економічної бази регіонів, позитивний вплив на вирішення проблем безробіття, насичення вітчизняного ринку товарами та послугами [3, с.41].

Література:

1. Варналій З.С. *Тенденції становлення малого підприємництва в Україні* / З.С.

Варналії // Ринкові перетворення. – 2003. – № 7. – С. 58-64.

2.Кубай Н.Є. Фінансові аспекти державної підтримки малого бізнесу в Україні / Н. Є. Кубай // Регіональні перспективи. – 2002. – №5-6. – С. 91-93.

3.Петрів О.І. Сучасні тенденції розвитку малого бізнесу у світі / О.І.Петрів // Економіст. – 2004. – №9 – С.38-41.

Коровіна Г.І.,
студ. гр. 8.509,
Криворізький економічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет».
Науковий керівник – Кучерова Т.П.,
старший викладач кафедри обліку і аудиту

АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ ЗАПАСАМИ НА ПРИКЛАДІ ІНЖИНІРИНГОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Інжинірингова діяльність пов'язана з створенням об'єктів промислової власності, діяльністю по проектуванню, виробництву і експлуатації машин, обладнання, організації виробничих процесів з врахуванням їх функціонального призначення, безпеки і економічності.

В умовах ринкової економіки перед кожним суб'єктом господарювання, в тому числі інжиніринговим підприємством, постає проблема ефективного аналізу виробничих запасів, адже визначення оптимального рівня та якості виробничих запасів сприяє появі у підприємства конкурентних переваг, що дає можливість збільшити валовий прибуток, чим і обумовлюється актуальність дослідження, метою якого є визначення оптимального рівня забезпеченості конкретним видом виробничого запасу інжинірингового підприємства [3, с.156].

Питання аналізу оптимального рівня забезпеченості виробничими запасами досліджується широким колом науковців, а саме: Д.В. Шелягом, С.В. Калабуховою, І.В. Барановим, О.П. Бутенко. Але дане питання у розрізі інжинірингових фірм є малодослідженим, адже сам напрямок господарської діяльності є досить молодим.

На інжиніринговому підприємстві використовується широке найменування виробничих запасів. При виробництві обладнання основна частка витрат належить комплектуючим. Середня частка комплектуючих у собівартості готової продукції, наданих послуг становить 63%. Таким чином, можна говорити про обґрунтованість підвищеної уваги до аналізу забезпеченості виробничими запасами.

Насамперед, важливо підкреслити, що для більшості промислових та комерційних структур інвестиції у виробничі запаси є значним оборотним активом і тому важливо, щоб управління ними здійснювалося ефективно. У практиці господарювання завжди існують дві умови: по-перше, виробничі запаси необхідно мати, щоб забезпечити потреби виробництва, а це потребує додаткових витрат на їх зберігання; по-друге, при використанні виробничих запасів у виробництві, виникає потреба періодичного їх поповнення, яке пов'язано з додатковими витратами на оформлення і подання замовлень постачальникам на партію запасів [2, с.304].

Слід зауважити, що оптимальний рівень виробничих запасів у деякій мірі залежить від очікуваних змін цін на запаси. Якщо очікується, що ціни на виробничі запаси значно зростатимуть, тоді необхідно приймати рішення про збільшення запасів. Проте таке рішення повинно ґрунтуватися на порівнянні економії відменшених майбутніх витрат на придбання запасів з додатковими витратами на зберігання.